

3. Organ ochrony rybołówstwa obowiązany jest jeden egzemplarz protokołu wręczyć właścicielowi lub użytkownikowi zatrzymanego mienia albo jego przedstawicielowi, a jeżeli mienie zatrzymano na statku, kierownikowi statku.

§ 2. Zatrzymane mienie należy zabezpieczyć przed zepsuciem, uszkodzeniem lub utratą.

§ 3. 1. Organ ochrony rybołówstwa morskiego sprzedaje zatrzymane ryby Centrali Rybnej, a w braku jej placówki w miejscowości, gdzie znajdują się zatrzymane ryby — innemu uspołecznionemu przedsiębiorstwu handlowemu lub przetwórczemu po obowiązujących cenach.

2. W razie odmowy zakupu ze strony przedsiębiorstw wymienionych w ust. 1 organ ochrony rybołówstwa morskiego, stwierdziwszy tę odmowę, dokona sprzedaży innemu nabywcy po cenach ustalonych dla państwowych przedsiębiorstw połowowych; w braku nabywców organ ten przekazuje zatrzymane ryby nieodpłatnie — za pokwitowaniem — organowi do spraw pomocy społecznej prezydium właściwej rady narodowej bądź wskazanej przez ten organ instytucji, a w przypadku nie cierpiącym zwłoki bezpośrednio instytucji społecznej na cele pomocy społecznej. W pokwitowaniu należy podać rodzaj, ilość, wagę i wartość przekazanych ryb.

3. Sprzedaż (ust. 1 i 2) odbędzie się z wolnej ręki w miejscu, gdzie znajdują się zatrzymane ryby, chyba że organ ochrony rybołówstwa morskiego uzna za celowe dokonanie obwieszczenia o sprzedaży zatrzymanych ryb, którym nie grozi zepsucie.

§ 4. 1. Zatrzymane ryby, które uległy zepsuciu, organ ochrony rybołówstwa morskiego sprzedaje fabryce mączki rybnej lub uspołecznionemu zakładowi utylizacji albo uspołecznionej składowi odpadków; w razie odmowy zakupu, ryby podlegają przekazaniu nieodpłatnemu.

2. Jeżeli zakład lub składowia wymieniona w ust. 1 odmówi zakupu lub nieodpłatnego przejęcia ryb, podlegają one zniszczeniu pod dozorem organu ochrony rybołówstwa morskiego, który sporządza protokół zniszczenia przy udziale przybranego świadka. Protokół powinien zawierać dokładne oznaczenie rodzaju, ilości, wagi, wartości i stanu ryb, okoliczności uzasadniające zniszczenie, sposób dokonania zniszczenia, datę, miejsce i czas zniszczenia oraz podpisy przedstawiciela organu ochrony rybołówstwa morskiego i świadka.

§ 5. 1. Kwoty uzyskane ze sprzedaży ryb pozostają w depozycie urzędu morskiego do czasu uprawomocnienia się orzeczenia.

2. Po uprawomocnieniu się orzeczenia o przypadku ryb uzyskana ze sprzedaży kwota podlega zarachowaniu na dochód budżetowy.

§ 6. 1. Zatrzymany sprzęt powinien być zabezpieczony zgodnie z przepisem § 2 do chwili uprawomocnienia się orzeczenia o przypadku sprzętu.

2. Po uprawomocnieniu się orzeczenia o przypadku sprzętu organ ochrony rybołówstwa morskiego sprzedaje go Morskiej Centrali Zaopatrzenia lub uspołecznionemu przedsiębiorstwu rybołówstwa morskiego, a w braku takich nabywców innej osobie posiadającej uprawnienia do uprawiania rybołówstwa morskiego; w razie potrzeby organ ochrony rybołówstwa morskiego zasięga opinii biegłego dla ustalenia ceny sprzedaży.

3. Przepis § 3 ust. 3 stosuje się odpowiednio do sprzedaży sprzętu.

4. Jeżeli sprzedaż sprzętu nie dojdzie do skutku w trybie przewidzianym w ust. 2 i 3, organ ochrony rybołówstwa morskiego przekazuje sprzęt nieodpłatnie za pokwitowaniem państwowemu przedsiębiorstwu rybołówstwa morskiego lub spółdzielni pracy rybołówstwa morskiego. Przejmujący nieodpłatnie sprzęt ponosi koszty i wydatki związane z przekazaniem sprzętu.

5. Sprzęt, którego nieodpłatne przekazanie nie dojdzie do skutku w trybie przewidzianym w ust. 4, oraz sprzęt nie nadający się do użytku lub do przekazania uspołecznionej składowi odpadków, jak również sprzęt, którego używanie jest zakazane, po odjęciu od niego części składowych przedstawiających wartość użytkową, podlega zniszczeniu przy odpowiednim zastosowaniu § 4 ust. 2. Części przedstawiające wartość użytkową podlegają sprzedaży lub przekazaniu w trybie określonym w ust. 2—4.

§ 7. 1. W razie umorzenia postępowania, w związku z którym mienie zatrzymano, lub w razie uniewinnienia osoby, której postępowanie doprowadziło do zatrzymania mienia, ulega ono zwrotowi osobie, która udowodni, że jest uprawniona do odebrania mienia.

2. Jeżeli zwrot mienia nie może być dokonany z powodu jego sprzedaży, nieodpłatnego przekazania lub zniszczenia, osobie uprawnionej przysługuje odszkodowanie.

§ 8. Postępowanie w sprawach dotyczących zatrzymania ryb lub sprzętu rybackiego, wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a dotychczas nie zakończonych, toczy się według przepisów dotychczasowych.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żegluga: S. Darski

101

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 18 kwietnia 1964 r.

w sprawie prowadzenia inwentarza muzealiów.

Na podstawie art. 64 ust. 2 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury i o muzeach (Dz. U. Nr 10, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. Muzea prowadzą inwentarz muzealiów zgodnie z przepisami rozporządzenia.

§ 2. 1. Inwentarz muzealiów obejmuje:

- 1) księgę wpływu muzealiów,
- 2) kartotekę magazynową muzealiów,
- 3) księgę inwentarzową muzealiów,
- 4) katalog naukowy muzealiów,
- 5) księgę depozytów muzealiów,
- 6) księgę ruchu muzealiów.

2. W muzeach (działach) archeologicznych prowadzi się ponadto dla bieżących wykopalisk połową księgę wpływu,

3. Minister Kultury i Sztuki może:

- 1) zwolnić muzeum od obowiązku prowadzenia niektórych ksiąg wymienionych w ust. 1,
- 2) zlecić muzeum prowadzenie ksiąg i kartotek nie wymienionych w ust. 1.

4. Wzory druków inwentarza muzealiów ustala Minister Kultury i Sztuki.

§ 3. 1. Do księgi wpływu muzealiów wpisuje się muzealia stanowiące własność muzeum oraz dobra kultury przyjęte do depozytu.

2. Wpis do księgi wpływu muzealiów powinien być dokonany w dniu, w którym muzeum objęło przedmiot w posiadanie lub przyjęło do depozytu.

3. Po dokonaniu wpisu przedmioty, o których mowa w ust. 1, przekazuje się do magazynu.

§ 4. 1. Do polowej księgi wpływu wpisuje się wykopaliska uzyskane w wyniku bieżących badań prowadzonych na stanowisku archeologicznym. Przedmiotów tych nie wpisuje się do księgi wpływu muzealiów.

2. Wpis do polowej księgi wpływu powinien być dokonany niezwłocznie.

3. Przepis § 3 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 5. 1. Do kartoteki magazynowej muzealiów wpisuje się przyjęcie do magazynu lub wydanie z magazynu przedmiotu oraz miejsce, w którym przedmiot ten znajduje się poza magazynem. Wpisu dokonuje się w dniu, w którym miała miejsce okoliczność uzasadniająca dokonanie wpisu.

2. Muzeum prowadzi na podstawie decyzji dyrektora (kierownika) jedną kartotekę magazynową muzealiów lub oddzielne kartoteki dla poszczególnych działów lub oddziałów muzeum.

3. Wydanie przedmiotu z magazynu wymaga pisemnej zgody dyrektora (kierownika) muzeum lub osoby przez niego upoważnionej na piśmie.

§ 6. 1. Do księgi inwentarzowej muzealiów wpisuje się muzealia stanowiące własność muzeum po ich wstępnym opracowaniu naukowym.

2. W muzeum (dziale) archeologicznym nie wpisuje się do księgi inwentarzowej muzealiów przedmiotów wpisanych do polowej księgi wpływu, wpisuje się natomiast stanowisko archeologiczne, dla którego prowadzi się polową księgę wpływu.

3. Muzeum prowadzi na podstawie decyzji dyrektora (kierownika) muzeum jedną księgę inwentarzową muzealiów lub oddzielne księgi dla poszczególnych działów lub oddziałów muzeum.

§ 7. Katalog naukowy muzealiów prowadzi się w formie kartoteki. Do karty katalogowej wpisuje się wyniki opracowania naukowego.

§ 8. Do księgi depozytów muzealiów wpisuje się dobra kultury przyjęte przez muzeum do depozytu po wstępnym opracowaniu naukowym, wyniki tego opracowania oraz wydanie tych przedmiotów z depozytu.

§ 9. Wpis do księgi inwentarzowej muzealiów i do księgi depozytów muzealiów powinien być dokonany niezwłocznie po wstępnym opracowaniu naukowym przedmiotu, nie później niż w ciągu 30 dni od dnia nabycia na własność lub przyjęcia do depozytu tego przedmiotu.

§ 10. 1. Do księgi ruchu muzealiów wpisuje się muzealia:

- 1) użyczone przez muzeum lub dla muzeum,
- 2) przyjęte lub wydane dla celów konserwacji lub ekspertyzy.

2. Podstawą wpisu do księgi ruchu muzealiów są protokoły zdawczo-odbiorcze.

3. Wpisu określonego w ust. 1 dokonuje się niezwłocznie po wydaniu lub przyjęciu przedmiotu.

§ 11. Księgi, o których mowa w § 2 ust. 1 i ust. 3 pkt 2, powinny być trwale oprawione, posiadać karty ponumerowane i przesznurowane, a końce sznura zalakowane i opatrzone pieczęcią muzeum. Pod pieczęcią umieszcza się klauzulę następującej treści:

„Niniejsza księga zawiera kart ponumerowanych i przesznurowanych”. Klauzulę podpisuje i opatruje datą dyrektor (kierownik) muzeum.

§ 12. 1. Wpis do ksiąg i kartotek muzealiów (§ 2 ust. 1—3) powinien być dokonywany w sposób trwały.

2. Równocześnie z dokonaniem wpisu do księgi inwentarzowej muzealiów lub księgi depozytów muzealiów przedmiot powinien być zaopatrzony w sygnaturę, ściśle odpowiadającą zapisowi w tych księgach.

3. Sygnatura powinna być trwała, czytelna, trudna do usunięcia i nie powodująca uszkodzenia lub zeszpecenia przedmiotu.

§ 13. 1. Muzea przeprowadzają co 3 lata uproszczoną

inwentaryzację muzealiów oraz dóbr kultury przyjętych do depozytu.

2. Uproszczona inwentaryzacja polega na porównaniu stanu rzeczywistego z zapisami w księdze inwentarzowej muzealiów, w księdze depozytów muzealiów i w księdze ruchu muzealiów oraz na ustaleniu i wyjaśnieniu różnic.

3. Wyniki uproszczonej inwentaryzacji stwierdza się protokolarnie.

4. Organ sprawujący bezpośredni nadzór nad muzeum może przedłużyć okres wymieniony w ust. 1 do 5 lat lub w uzasadnionych przypadkach zarządzić przeprowadzenie uproszczonej inwentaryzacji w każdym czasie.

§ 14. Organ sprawujący bezpośredni nadzór nad muzeum może w uzasadnionych przypadkach zarządzić przeprowadzenie pełnej inwentaryzacji.

§ 15. 1. Pełną lub uproszczoną inwentaryzację przeprowadza komisja inwentaryzacyjna. Przewodniczącą oraz członków komisji powołuje dyrektor (kierownik) muzeum spośród pracowników muzeum.

2. W muzeum o nielicznym składzie osobowym komisję inwentaryzacyjną powołuje organ sprawujący bezpośredni nadzór nad muzeum.

§ 16. 1. Wartość przedmiotów ustala komisja szacunkowa. Przy powoływaniu komisji szacunkowych stosuje się odpowiednio przepisy § 15.

2. W pracach komisji szacunkowej w razie uzasadnionej potrzeby mogą brać udział rzeczoznawcy spoza muzeum.

3. Wartość przedmiotów wpisuje się do księgi inwentarzowej muzealiów, księgi depozytów muzealiów oraz księgi ruchu muzealiów.

§ 17. Nie podlegają oszacowaniu przedmioty:

- 1) których oszacowanie nie jest możliwe z powodu braku podstawy do wyceny,
- 2) nie posiadające wartości materialnej.

§ 18. Wartość muzealiów zakupionych lub oszacowanych po dniu 30 października 1950 r. wpisuje się do ksiąg, o których mowa w § 16 ust. 3, w wysokości ceny zakupu lub kwoty oszacowania.

§ 19. 1. W razie zniszczenia lub uszkodzenia przedmiotu wpisanego do inwentarza muzealiów sporządza się niezwłocznie protokół stwierdzający okoliczności zniszczenia lub uszkodzenia oraz dokładny opis uszkodzenia. Odpis protokołu przesyła się do wiadomości organowi sprawującemu bezpośredni nadzór nad muzeum.

2. Decyzję o skreśleniu przedmiotu z inwentarza muzealiów z przyczyn określonych w ust. 1 wydaje organ sprawujący bezpośredni nadzór nad muzeum na wniosek muzeum.

§ 20. 1. W razie kradzieży lub zaginięcia przedmiotów wpisanych do inwentarza muzealiów sporządza się niezwłocznie protokół, którego odpis przesyła się organowi sprawującemu bezpośredni nadzór nad muzeum.

2. O kradzieży lub zaginięciu czyni się wzmiankę w inwentarzu muzealiów.

3. Przedmioty skradzione lub zaginione skreśla się z inwentarza muzealiów po upływie 3 lat od prawomocnego zakończenia postępowania karnego.

§ 21. Dyrektor (kierownik) muzeum obowiązany jest zawiadomić organ powołany do ścigania przestępstw:

- 1) o kradzieży lub zaginięciu przedmiotów wpisanych do inwentarza muzealiów,
- 2) o zniszczeniu lub uszkodzeniu przedmiotów wpisanych do inwentarza muzealiów, jeżeli zachodzi podejrzenie popełnienia przestępstwa.

§ 22. Oszacowanie muzealiów objętych inwentarzem muzealiów w dniu wejścia w życie rozporządzenia powinno być przeprowadzone do dnia 31 grudnia 1965 r., z wyjątkiem muzealiów, o których mowa w § 18.

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Kultury i Sztuki: *T. Galiński*